

Dr David L. Mathewson, Teologia Nowego Testamentu,

Sesja 23, Jezus, Śmierć/Zmartwychwstanie

© 2024 Dave Mathewson i Ted Hildebrandt

To jest dr Dave Mathewson i jego cykl wykładów na temat teologii Nowego Testamentu. To sesja 23, Jezus, śmierć/zmartwychwstanie.

Przyjrzelśmy się dominującym tematom lub motywom, które skupiają się wokół rozwoju nauczania Nowego Testamentu na temat tego, co śmierć Jezusa osiąga w świetle wypełnienia Starego Testamentu.

Przyjrzelśmy się śmierci Jezusa jako inauguracji ucisku czasów ostatecznych. Widzieliśmy śmierć Jezusa jako wygnanie Izraela. Śmierć Jezusa jest zwycięstwem nad mocami zła.

Śmierć Jezusa jest okupem za lud Boży. Śmierć Jezusa wypełnia Stary Testament. Śmierć Jezusa jest również przedstawiana jako zapewniająca oczyszczenie z grzechów.

Więc, Hebrajczycy, raz jeszcze, Hebrajczycy rozdział 9. Hebrajczycy rozdział 9 i zaczynając od wersetu 16. Hebrajczycy rozdział 9, w przypadku testamentu, konieczne jest udowodnienie śmierci osoby, która go sporządziła, ponieważ testament jest ważny tylko wtedy, gdy ktoś umarł. Nigdy nie wchodzi w życie, gdy ktoś jeszcze żyje.

Dlatego też nawet pierwsze przymierze nie zostało wprowadzone w życie bez krwi. Gdy Mojżesz ogłosił ludowi wszystkie przykazania prawa, wziął krew cielców, wodę, szkarłatną wełnę i gałązki hizopu i pokropił zwój wszystkim ludziom. Powiedział, że to jest krew przymierza, które Bóg nakazał wam zachować.

W ten sam sposób pokropił krwią zarówno przybytek, jak i wszystko, co było używane w jego ceremoniach. W rzeczywistości prawo wymaga, aby prawie wszystko zostało oczyszczone krwią, a bez rozlania krwi nie ma przebaczenia. Konieczne było zatem, aby kopie rzeczy niebieskich zostały oczyszczone ofiarami, tymi ofiarami, ale same rzeczy niebieskie lepszymi ofiarami niż te.

Chrystus bowiem nie wszedł do świątyni uczynionej ludzkimi rękami, która była tylko kopią prawdziwej. Wszedł teraz do samego nieba, aby ukazać się nam w obecności Boga. Tak więc ponownie, ten obraz krwi Jezusa zapewnia oczyszczenie lub oczyszczenie.

1 Jana rozdział 1 jest bardziej szczegółowy w odniesieniu do ludu Bożego. Rozdział 1 Jana, zaczynając od wersetu 8, jeśli twierdzimy, że jesteśmy bez grzechu, cofnę się i przeczytam werset 7, ale jeśli chodzimy w światłości, tak jak On jest w światłości, mamy społeczność ze sobą nawzajem, a krew Jezusa, Jego syna, oczyszcza nas lub oczyszcza nas ze wszelkiego grzechu. Jeśli twierdzimy, że jesteśmy bez grzechu, oszukujemy samych siebie i prawdy w nas nie ma.

Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jest wierny i sprawiedliwy, aby nam odpuścić grzechy i oczyścić nas lub oczyścić nas z wszelkiej nieprawości. Tak więc śmierć Jezusa Chrystusa na krzyżu ponownie się spełnia, szczególnie w Hebrajczyków 9, w wypełnieniu tego, co miały osiągnąć ofiary Starego Testamentu, a teraz jest to dokonane przez Jezusa Chrystusa, który oczyszcza z grzechu. Innym znaczącym tematem jest śmierć Jezusa Chrystusa jako zastępcze zadośćuczynienie za grzechy ludzi.

Teraz, istnieją różne teorie zadośćuczynienia. Weź do ręki praktycznie dowolny podręcznik teologii systematycznej i otwórz ten rozdział o śmierci Chrystusa lub dziele Chrystusa i sekcję o dziele Chrystusa na krzyżu, a znajdziesz różne teorie zadośćuczynienia. O jednej, tak zwanej Christus Victor, która głosi, że śmierć Chrystusa była zwycięstwem nad mocami zła, już mówiliśmy.

To była klęska mocy zła. Czytasz także o teoriach takich jak teoria wpływu moralnego. Śmierć Jezusa Chrystusa miała przede wszystkim dać przykład miłości Boga do jego ludu, przykład, który jego lud ma naśladować.

Oba te poglądy są oczywiście, szczególnie Christus Victor, bardzo znaczące i bardzo dominującym tematem dla zrozumienia śmierci Chrystusa na krzyżu. Ale moim zdaniem, prawdopodobnie najbardziej dominującym naciskiem, jeśli chodzi o śmierć Jezusa, jeśli chodzi o zrozumienie tego, co śmierć Jezusa Chrystusa dokonała w kategoriach zadośćuczynienia, jest to, że śmierć Jezusa była zadośćuczynieniem zastępczym. Teologowie często nazywają to poglądem zastępczym karnym.

Ale w istocie jest to, że śmierć Jezusa Chrystusa jest substytutem ludu. W całym Nowym Testamencie znajdujemy wspólny wątek: Jezus ponosi nasze grzechy. Jezus umiera w naszym miejscu.

Jezus sam bierze na siebie nasze grzechy i karę, na którą zasługujemy, która należy do nas. Tak więc On ponosi nasze grzechy w naszym imieniu. Tak więc, wracając raz jeszcze do Marka 10.45, Jezus nie przyszedł, aby Mu służyli, ale aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu.

W tekście z Listu do Efezjan 5 znajduje się podobny fragment, w którym śmierć Jezusa Chrystusa jest ofiarą złożoną za nas. Jest to 2 List do Koryntian, rozdział 5.

Chcę przeczytać tyle fragmentów, abyście zrozumieli ten wspólny temat lub wątek dominujący: rozdział 5, werset 21.

Bóg uczynił Go, Jezusa, który nie miał grzechu, grzechem dla nas. Abyśmy w Nim mogli stać się sprawiedliwością Bożą. Tak więc Jezus Chrystus staje się grzechem, staje się ofiarą za grzech.

Albo Jezus Chrystus bierze nasze grzechy i karę za grzech za nas. Galatów rozdział 3 i werset 10, myślę, że jest również bardzo ważny. Galatów rozdział 3 w dyskusji Pawła na temat śmierci Jezusa Chrystusa.

Wiersz 10, ponieważ wszyscy, którzy polegają na uczynkach prawa, są pod przekleństwem, jak jest napisane. Przeklęty każdy, kto nie kontynuuje wykonywania wszystkiego, co jest napisane w księdze prawa. Wiersz 11 wyraźnie stwierdza, że nikt, kto polega na prawie, nie jest usprawiedliwiony przed Bogiem, ponieważ sprawiedliwy będzie żył z wiary.

Prawo nie opiera się na wierze. Przeciwnie, mówi, że osoba, która je czyni, będzie przez nie żyć. Werset 13, Chrystus odkupił nas od przekleństwa prawa, stając się przekleństwem dla nas.

A w świetle tekstów takich jak ten, trudno mi uwierzyć w te, które sugerują, że zastępcze zadośćuczynienie nie jest nauką Nowego Testamentu lub nie jest dominującym tematem. Teksty takie jak ten sugerują, że tak jest. Chrystus staje się dla nas przekleństwem.

To znaczy, że bierze na siebie przekleństwo za grzech na krzyżu. 1 Piotra rozdział 2, werset 24, jak sądzę, jest tym, czego chcę. Przeczytaliśmy już werset 19 i zostaliśmy odkupieni drogocenną krwią Chrystusa, baranka bez skazy lub defektu.

A potem werset rozdział 2, 1 Piotra rozdział 2, teraz, gdy zostaliście oczyszczeni, teraz, gdy oczyściliście się przez postuszeństwo prawdzie, abyście mieli szczerą miłość do siebie nawzajem, miłujcie się wzajemnie głęboko z serca. Bo zostaliście odrodzeni nie z nasienia ginącego, ale niezniszczalnego, przez żywe i trwałe Słowo Boże. To nie był tekst, którego chciałem, więc robię to samo, co zrobiłem kilka wykładów temu.

Ale myślę, że to był werset 18, a następnie Jezus Chrystus odkupuje nas przez swoją śmierć w naszym imieniu. Jezus Chrystus odkupuje nas, Bóg odkupuje nas lub oczyszcza nas krwią Chrystusa, baranka bez skazy lub defektu. Więc Jezus Chrystus, ponownie, jest przedstawiony jako ten, który jako ofiarny baranek w wypełnieniu Starego Testamentu, a następnie umiera w imieniu swojego ludu.

Można by przytoczyć inne teksty, aby zademonstrować właśnie ten wspólny wątek śmierci Jezusa za swój lud, śmierci Jezusa w imieniu swojego ludu. Jezus staje się

przekleństwem za nas, tak że Jezus ponosi nasze grzechy, Jezus umiera za nas w naszym imieniu, Jezus bierze na siebie przekleństwo lub karę, na którą zasługujemy i która należy do nas, wydaje się być dominującym wątkiem. W związku z tym innym zestawem znaczących tekstów są odniesienia do Jezusa jako przebłagania za grzechy ludu.

Wiem, że słowo przebłaganie jest przedmiotem debaty. Greckie słowo za tym to haloskos , forma rzeczownika i forma czasownika haloskamai , a grupa słów powiązana z tym w debacie to jak je przetłumaczyć. Istnieje długa tradycja tłumaczenia tego jako przebłaganie.

Jezus jest przebłaganem za nasze grzechy. Jeśli zaczniesz porównywać angielskie tłumaczenia niektórych wersetów, które zamierzam przeczytać, zauważysz, że niektóre z nich się różnią. Niektóre powiedzą przebłaganie, a inne użyją innego języka, takiego jak ofiara.

W jednym miejscu NIV tłumaczy to jako ofiarę przebłagalną. Tłumaczenia często używają bardziej neutralnego języka, aby odzwierciedlić dwuznaczność lub odejść od idei, że śmierć Jezusa Chrystusa jest przebłaganem. Ale zaczynając od rozdziału Hebrajczyków, a właściwie przyjrzymy się rozdziałowi 2 i wersetowi 2 Pierwszego Jana. On, czyli Jezus, jest ofiarą przebłagalną za nasze grzechy.

Słowo atoneing sacrifice to sposób, w jaki NIV tłumaczy słowo, które można przetłumaczyć jako protiation. Porozmawiamy o tym, co to oznacza za chwilę. Hebrajczyków rozdział 2, werset 17 również przedstawia Jezusa Chrystusa w ten sam sposób i myślę, że NIV tłumaczy to podobnie.

Ale Hebrajczyków rozdział 2 i werset 17, Hebrajczyków 2:17, dlatego musi stać się do nich podobny, w pełni człowiekiem pod każdym względem, aby mógł stać się miłosiernym i wiernym arcykapłanem w służbie Boga i aby mógł dokonać przebłagania za grzechy. To jest forma czasownika, to samo słowo, które można przetłumaczyć jako przebłaganie lub dokonanie przebłagania za grzechy. Następnie, być może najbardziej znanym tekstem, o którym porozmawiamy trochę bardziej szczegółowo, jest Rzymian rozdział 3. Rzymian rozdział 3 zaczyna się od wersetu 21, po tym jak Paweł wykazał niedolę i grzeszność całej ludzkości, w rzeczywistości nie próbując udowodnić grzeszności ludzkości, ale w rzeczywistości oskarżając ludzkość o jej grzeszność i wykazując, że Bóg jest sprawiedliwy w wylewaniu swojego gniewu i człowieczeństwa.

Teraz Paweł odwraca się, mówiąc, ale teraz, werset 21 Rzymian 3, niezależnie od prawa, sprawiedliwość Boża została objawiona, o której świadczy prawo i prorocy. Ta sprawiedliwość jest dana wszystkim, którzy wierzą w Jezusa Chrystusa przez wiarę w Jezusa Chrystusa. Nie ma różnicy między Żydem a poganinem, ponieważ wszyscy

zgrzeszyli i są pozbawieni chwały Bożej, a są usprawiedliwieni darmo przez Jego łaskę przez odkupienie, które przychodzi przez Jezusa Chrystusa.

Więc znowu jest język odkupienia, pojęcie, że śmierć Jezusa Chrystusa kupuje i uwalnia, uwalnia i wyzwala jego lud. Następnie, w wersecie 25, Bóg przedstawił Chrystusa jako ofiarę przebłagania. Znowu jest to słowo, które można przetłumaczyć jako przebłaganie.

Bóg przedstawił Chrystusa jako przebłaganie lub ofiarę zadośćuczynienia poprzez przelanie jego krwi. Tak więc śmierć Chrystusa na krzyżu jest rozumiana jako ofiara zadośćuczynienia lub przebłagania. Jak mamy to rozumieć? Pojęcie przebłagania sugeruje uśmierzenie gniewu Bożego, odwrócenie gniewu Bożego, a pomysł jest taki, że sam Jezus, przez swoją śmierć na krzyżu, odwraca gniew Boży, bierze na siebie gniew Boży, prawdopodobnie z powodu naszej grzeszności, ponieważ niesie nasze grzechy na krzyżu.

Teraz to zostało zakwestionowane, a NIV ponownie przetłumaczył to jako ofiarę przebłagalną. Nie jestem do końca pewien, czy to po prostu wyrażenie dwuznaczności i wybór szerszej frazy, czy też celowo próbują uniknąć tego, co jest zawarte w przebłaganiu, tej idei odwrócenia gniewu Bożego, zaspokojenia gniewu Bożego poprzez śmierć Syna, który bierze na siebie swój grzech i ponosi przekleństwo i sąd Boży. Niektórzy zasugerowali, że nie powinniśmy rozumieć tego w kategoriach przebłagania; to słowo hilasterion nie jest przebłaganiem, ale powinniśmy rozumieć je jako zadośćuczynienie, to znaczy, wymazanie grzechów, że to, co Paweł ma na myśli, to po prostu usunięcie i wymazanie grzechów.

Myślę, że na przykład James Dunne w swoim komentarzu do serii komentarzy biblijnych Rzymian w Słowie argumentuje za tym poglądem. Ale prawdopodobnie myślę, że nadal powinniśmy rozumieć to w kategoriach przebłagania, że śmierć Jezusa Chrystusa w pewnym sensie zaspokaja gniew Boga, że Jezus ponosi nasze grzechy, a zatem jego śmierć na krzyżu odwraca gniew Boga, biorąc na siebie jego gniew, że odwraca gniew Boga wobec swojego ludu. W rzeczywistości, jeśli wrócisz i przeczytasz rozdział 1 i werseł 18 Rzymian, zobaczymy, że gniew Boga jest już obecny.

Rozdział 1 i werseł 18 zaczynają się od gniewu Bożego objawionego z nieba przeciwko wszelkiej bezbożności i niegodziwości ludzi, którzy tłumią prawdę swoją niegodziwością. Zasadniczo reszta rozdziału 1 i rozdziału 2, aż do rozdziału 3, uzasadni to stwierdzenie i pokaże, jak i dlaczego objawia się gniew Boży. Tak więc gniew Boży jest już elementem argumentacji Pawła, więc myślę, że słusznie jest postrzegać śmierć Jezusa tutaj jako przebłaganie.

Może powinniśmy widzieć to jako coś więcej, ale z pewnością śmierć Jezusa jest przebłaganiem. To znaczy, Jezus jest widziany, jego śmierć jest widziana jako

zaspokojenie gniewu Bożego, gdzie Jezus ponosi gniew Boży w naszym imieniu, ponieważ bierze na siebie nasze grzechy. Jest również możliwe, bez zbytniego wyczytywania się w to określenie, że powinniśmy czytać to słowo w kontekście tronu łaski w Starym Testamencie, szczególnie w Dniu Przebłagania.

Ten sam termin jest tutaj użyty w Septuagincie do przeniesienia, aby odnieść się do tronu łaski w starotestamentowym opisie Dnia Pojednania. Tak więc możliwe jest również, że powinniśmy rozumieć, że teraz Chrystus jest miejscem, w którym dokonuje się pojednanie. Chrystus jest tym jedynym, to w Chrystusie znajdujemy miejsce, w którym zapewnia się pojednanie i gdzie dokonuje się pojednanie w wypełnieniu Starego Testamentu.

Tak więc, używając tego terminu, autor może raz jeszcze przedstawiać śmierć Chrystusa jako ofiarę przebłagalną lub przebłaganie poprzez przelanie jego krwi, które ma być przyjęte przez wiarę. Uczynił to. To znaczy, przedstawił Chrystusa jako ofiarę przebłagalną, aby zademonstrować jego prawość, ponieważ w swojej cierpliwości pozostawił popełnione wcześniej grzechy bez kary.

Prawdopodobnie jest to odniesienie do grzechów pod Starym Przymierzem. Uczynił to, aby zademonstrować, werset 26, aby zademonstrować swoją sprawiedliwość w obecnym czasie, aby być sprawiedliwym lub prawym i tym, który usprawiedliwia tych, którzy mają wiarę w Jezusa. Czy widzisz, co mówi Paweł? W jakiś sposób Bóg musi usprawiedliwić grzeszników.

Porozmawiamy więcej o usprawiedliwieniu w związku z tematem zbawienia później. Ale Bóg musi usprawiedliwić i zapewnić sposób usprawiedliwienia dla grzeszników, ale musi to zrobić w sposób, który nie naruszy jego własnej sprawiedliwości. Więc Paweł mówi, że uczynił to, aby zademonstrować swoją własną prawość, aby był sprawiedliwy i tym, który usprawiedliwia tych, którzy mają wiarę w Jezusa Chrystusa.

Pytanie zatem brzmi, w jaki sposób Bóg może zapewnić sprawiedliwość i usprawiedliwienie dla tych, którzy są grzeszni? To znaczy, ogłosić ich sprawiedliwymi i w stanie prawości przed Bogiem, podczas gdy są grzeszni, i nadal zachować swoją integralność, zachować swoją świętość i zachować swoją sprawiedliwość. Pomysł przedstawiony w Rzymian 3 jest taki, że Bóg uczynił to, zapewniając Jezusa Chrystusa jako ofiarę za grzechy swojego ludu, przez Jezusa Chrystusa w pełni zajmującego się grzechem przez swoją śmierć, przez Jezusa biorącego na siebie nasze grzechy i zaspokajającego gniew Boga jako przebłaganie za grzechy. Na tej podstawie Bóg może ogłosić grzeszników sprawiedliwymi i nadal być sprawiedliwym i prawym.

Czasami, myślę, że jeśli się do tego przyznasz, często myślimy o ewangelii jako o Bogu, który w jakiś sposób obniżył standardy. Bóg ustanowił standardy tak wysoko w Starym Testamencie. Było to posłuszeństwo prawu, a prawo wymaga doskonałego

posłuszeństwa. Gdzie indziej czytamy, że jeśli upadniesz w jednym obszarze, jesteś winny wszystkiego.

Jakub w sześciu innych tekstach mówi, że jeśli nie przestrzegasz jednego obszaru, jesteś winny całego prawa. Więc standard był tak wysoki, że nikt nie mógł go spełnić, więc Bóg w pewnym sensie obniżył standardy, a teraz przejęła kontrolę Jego miłość i łaska, i pozwolił nam wejść do Jego królestwa po prostu przez wiarę w Jezusa Chrystusa. Ale nic nie mogłoby być dalsze od prawdy.

Przesłanie Rzymian 3 jest takie, że Bóg nie obniżył standardów. Bóg nie ułatwia wejścia. Zamiast tego Bóg spełnia standardy swojej własnej sprawiedliwości, prawości i świętości poprzez ofiarę Jezusa Chrystusa, swojego Syna.

I na tej podstawie wchodzimy. Na tej podstawie możemy mieć relację z Bogiem. Więc świętość Boga i jego sprawiedliwość nie idą na kompromis ani na jotę.

To nie jest ani trochę kompromis, aby nie przestał być Bogiem. Ale Paweł wydaje się mówić tutaj, między innymi, że Bóg usprawiedliwia grzeszników, tych, którzy zgrzeszyli. Werset 23 z Rzymian 3, wszyscy zgrzeszyli i są pozbawieni chwały Bożej i są usprawiedliwieni na podstawie wiary w Chrystusa.

Jak Bóg może to zrobić, będąc jednocześnie sprawiedliwym, prawym i świętym? Cóż, nie zrobił tego poprzez obniżenie standardów i swego rodzaju oszukiwanie w wymaganiach, abyśmy mogli się dostać, ale zamiast tego Bóg utrzymał swoje sprawiedliwe, święte i sprawiedliwe standardy i wymagania, ale spełnił je w osobie Jezusa Chrystusa i jego odkupieńczej śmierci na krzyżu. Kolejnym tematem lub motywem jest na przykład śmierć Jezusa Chrystusa. Chociaż liberalna nauka w XIX i XX wieku propagowała ten pogląd na śmierć Chrystusa jako wpływ moralny.

To wszystko, co śmierć Chrystusa zasadniczo zrobiła, to dostarczyła moralnego przykładu miłości i miłości ofiarnej, którą chce, aby ludzie naśladowali. Jest w tym wystarczająco dużo prawdy, ale z pewnością jako ogólny przykład zawodzi, biorąc pod uwagę niektóre z tych innych tematów i motywów, które omówiliśmy. Ale z pewnością jedną z rzeczy, które śmierć Jezusa Chrystusa robi, jeśli nie jedyną, jest dostarczenie przykładu dla ludu Bożego.

Widzieliśmy to już w Liście do Efezjan, rozdział 5. W Liście do Efezjan, rozdział 5, ofiara Jezusa Chrystusa na krzyżu jest przykładem ofiarnej miłości i przebaczenia, które Bóg chce widzieć u swoich naśladowców. Tak więc, rozdział 5 Listu do Efezjan, werset 1. Podążajcie zatem za przykładem Boga, jako ukochane dzieci. Dosłownie, bądźcie naśladowcami Boga.

Podążajcie za przykładem Boga i kroczone drogą miłości, tak jak Chrystus nas umiłował i wydał za nas samego siebie jako wonną ofiarę i dar dla Boga. Być może w

żadnej innej księdze śmierć Jezusa nie jest tak często używana jako przykład do naśladowania, jak w 1. Liście Piotra, rozdziale 2. 1. List Piotra, rozdziale 2, wersety od 20 do 25. 1. List Piotra 2, 20 do 25.

Ale jak to jest na twoją korzyść, jeśli otrzymujesz bicie za czynienie zła i znosisz to? Ale jeśli cierpisz za czynienie dobra i znosisz to, jest to godne pochwały przed Bogiem. Do tego zostaliście powołani, ponieważ Chrystus cierpiał za was, zostawiając wam przykład, abyście szli jego śladami. Następnie cytuje autora Piotra z rozdziału 53 pieśni sługi Izajasza.

Nie popełnił grzechu i nie znaleziono podstępu w jego ustach. Tak więc, gdy go obelżywie obrzucali, a Piotr zaczął to komentować. Gdy go obelżywie obrzucali, nie odwzajemniał się tym.

Gdy cierpiał, nie groził. Zamiast tego powierzył się Temu, który sądzi sprawiedliwie. On sam poniósł nasze grzechy w swoim ciele na krzyżu.

Właściwie to był tekst, który oglądałem wcześniej. Nie jestem pewien, co właściwie oglądałem w rozdziale 1. Ale 1 Piotra 2:24 to kolejny tekst wspierający zastępcze zadośćuczynienie Chrystusa. On poniósł nasze grzechy w swoim ciele na krzyżu, abyśmy mogli umrzeć dla grzechów i żyć dla sprawiedliwości.

Przez jego rany zostaliście uzdrowieni. Kolejny cytat z Księgi Izajasza 53. Bo wy, jak owce, zostaliście zwiedzeni, ale teraz nawróciliście się do swego pasterza, nadzorca waszych dusz.

Więc ciekawe jest, że w tym fragmencie położono nacisk na zastępcze zadośćuczynienie. Ale zadośćuczynienie Chrystusa i śmierć Chrystusa są przykładami do naśladowania dla jego ludu. Znajdujemy to również w całej Księdze Objawienia.

Tak jak Jezus Chrystus, baranek ofiarny. Tak jak Jezus Chrystus cierpiał i umarł za swoje wierne świadectwo, jego naśladowcy również muszą cierpieć i umrzeć za swoje wierne świadectwo. Tak więc nawet w Objawieniu, między innymi, śmierć Jezusa stanowi przykład dla jego naśladowców.

I wreszcie ostatnia rzecz, którą chcę podkreślić, a można by powiedzieć więcej, ale zakończymy tym, a mianowicie, że śmierć Jezusa Chrystusa jest postrzegana jako uczestnictwo lub coś, w czym uczestniczymy. Tak więc odkrywasz nie tylko to, że Jezus umiera za nas, że Jego własna śmierć jest śmiercią za nas i w naszym imieniu, i że bierze na siebie grzechy, nasze grzechy i umiera za nasze grzechy w naszym imieniu, ale że my faktycznie z racji bycia zjednoczonymi z Chrystusem faktycznie dzielimy Jego śmierć. Faktycznie uczestniczymy w Jego śmierci.

Rzymian rozdział 6 w Rzymian rozdział 6 staje się to aż nadto jasne, gdzie Paweł odpowiada na potencjalne nieporozumienie jego ewangelii, a mianowicie, jeśli łaska wzrasta, czy powinniśmy grzeszyć tym bardziej, jeśli grzeszymy, łaska wzrasta wszystkim, tym bardziej, czy to oznacza, że powinniśmy dalej grzeszyć, a odpowiedź Pawła wcale nie brzmi: my, którzy umarliśmy dla grzechu, jak możemy żyć dłużej, ale potem idzie dalej i mówi: czyż nie wiecie, że my wszyscy, którzy zostaliśmy ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy ochrzczeni w Jego śmierć, my. Dlatego zostaliśmy pogrzebani razem z Nim przez chrzest w śmierć, abyśmy tak, jak Chrystus został wskrzeszony z martwych, tak i my mogliśmy chodzić w nowości życia. To samo znajdujemy później w Kolosan rozdział 2 i argument Pawła w Kolosan rozdział 2. Mogę to znaleźć tutaj rozdział 2, kiedy byliście umarli w swoich upadkach. Właściwie, poprzez rozdział 2 w wersecie 11 w nim również zostaliście obrzezani obrzezaniem nie wykonanym przez ludzkie ręce, całe wasze ja rządzone przez ciało zostało odrzucone, gdy zostaliście obrzezani przez Chrystusa, będąc pogrzebani z nim w chrzcie. Wyraźne odniesienie do podobnego do tego, co Paweł właśnie powiedział w Rzymian 6, zostaliśmy zjednoczeni z Chrystusem przez jego śmierć i pochówek.

Innymi słowy, Chrystus nie tylko umiera za nas, ale jego śmierć staje się również naszą. Innymi słowy, ostateczna kara za grzech staje się śmiercią. Wróć do rozdziału 1 Księgi Rodzaju, a znajdziesz samego Jezusa ponoszącego ostateczną karę za grzech, która jest śmiercią za nas, ale także zostaliśmy połączeni z Chrystusem i w jego własnej śmierci.

Jego śmierć, w pewien sposób, staje się naszą mocą śmierci z nim, a cały sens listu Pawła do Rzymian 6 i myślę, że także do Kolosan, polega na tym, że śmierć Jezusa Chrystusa faktycznie kończy panowanie i rządy obecnego złego wieku. Znajdujemy się pod panowaniem obecnego wieku. Jesteśmy niewolnikami obecnego wieku.

Dominuje nad nami. Grzech i śmierć dominują nad nami, a my jesteśmy ich niewolnikami. Reszta Rzymian 6 to pokazuje.

Jeśli przeczytasz wersety 12 i następne, jesteśmy przedstawieni jako zniewoleni grzechem. Tak więc śmierć Jezusa Chrystusa jest śmiercią, która kończy starą erę. Uwalnia go spod panowania i życia pod starą erą.

Ale Jezus, jak mówi Rzymian 6, Jego zmartwychwstanie rozpoczyna nową erę. Innymi słowy, jedynym sposobem na ucieczkę spod panowania grzechu jest to, dlaczego Paweł mówi: czy nie wiecie, że umarliście dla grzechu? Co to znaczy? Śmierć jest konieczna, aby zapanować nad grzechem i aby pozwolić temu wiekowi w grzechu biec swoim torem. Tak więc jedynym sposobem na złamanie mocy grzechu w naszym życiu, jedynym sposobem na złamanie panowania starej ery, jest śmierć.

Paweł jest przekonany, że śmierć nastąpiła przez Jezusa Chrystusa, a zatem doświadczyliśmy tej śmierci. Paweł może powiedzieć: czy nie wiecie, że umarliście dla

grzechu? Mówi do żywych osób, przypuszczalnie, i jak czytamy dzisiaj, jesteśmy fizycznie żywi. Ale Paweł chce powiedzieć, że umarliśmy dla grzechu.

Doświadczyliśmy śmierci, która kończy starą erę i panowanie grzechu i śmierci. Doświadczyliśmy śmierci z racji przyłączenia się do kogoś, kto naprawdę umarł, a jest nim Jezus Chrystus. Tak więc ta idea, że uczestniczymy w śmierci Chrystusa, nie jest tylko w naszym imieniu, ale faktycznie uczestniczymy w pewien sposób w śmierci Chrystusa, łącząc się z nim w wierze, a śmierć kończy panowanie grzechu i panowanie starej ery, a następnie zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa inauguruje nową erę, nową erę.

Tak więc śmierć Jezusa jest postrzegana jako uczestnictwo, coś, w czym uczestniczymy, będąc zjednoczeni ze śmiercią samego Jezusa Chrystusa. Śmierć, która kończy starą erę, która kończy panowanie śmierci i grzechu nad nami, a doświadczaliśmy tej śmierci z racji bycia zjednoczonym z Chrystusem. Tak więc Jezus może powiedzieć, Paweł może powiedzieć, czy nie wiesz, że umarłeś dla grzechu? Ponieważ zostałeś zjednoczony z kimś, kto faktycznie umarł, aby położyć kres panowaniu starej ery, grzechu i śmierci.

Teraz, to prowadzi nas do tematu zmartwychwstania Chrystusa i ważne jest, aby zrozumieć związek między zmartwychwstaniem Chrystusa a śmiercią Jezusa. Te dwa elementy są traktowane razem w całym Piśmie Świętym jako konieczne korelaty. Nie można mieć jednego bez drugiego i zaczniemy przyglądać się, dlaczego tak jest, gdy zaczniemy rozpakowywać znaczenie zmartwychwstania.

Ale zanim przyjrę się temu bardziej szczegółowo, chciałbym powiedzieć, że jest to interesujące, gdy myślimy o ewangelii. Myślę, że często myślimy o niej w dość ograniczający sposób. Ewangelia to dobra nowina o Jezusie umierającym za nasze grzechy. Tak więc Jezus umiera za nasze grzechy, abyśmy mogli pójść do nieba i być z Nim.

To prawdopodobnie bardzo podstawowy poziom zrozumienia ewangelii przez większość ludzi. Wiadomość o śmierci Jezusa za moje grzechy i wychowaniu mnie, jak niektórzy z was mogli wychować, wychowano mnie z czterema prawami duchowymi, a w tym jest myśl, że Jezus umarł za moje grzechy na krzyżu, a ja jestem okropnym, zgniłym grzesznikiem. Obraziłem Boga swoimi grzechami, a teraz śmierć Jezusa jest, jak już widzieliśmy w poprzedniej sekcji, śmiercią Jezusa, która zajmuje się moim grzechem, abym teraz mógł mieć relację z Bogiem.

Albo widziałeś te wizualne przedstawienia dwóch klifów z przepaścią pomiędzy nimi i krzyżem na nich leżącym, więc śmierć Jezusa jest jedynym sposobem na przekroczenie przepaści stworzonej przez grzech, który zrywa naszą relację z Bogiem. I tak, kiedy myślimy o ewangelii, zazwyczaj myślimy o Jezusie umierającym za nasze grzechy. Jednak kiedy czytałem Nowy Testament, a właściwie książkę Scotta

McKnighta zatytułowaną Ewangelia Króla Jezusa, przypomniało mi to o tym raz jeszcze, jeszcze mocniej, kiedy ją czytałem.

Po prostu krótka książeczka, która, czy się z nią zgadzasz, czy nie, jest bardzo wymagająca i pomaga ci zobaczyć ewangelię w nowym świetle. Ale kiedy czytam Nowy Testament, przypominam sobie ponownie fakt, że zmartwychwstanie jest tak samo częścią ewangelii i głoszenia wczesnego kościoła, jak śmierć Chrystusa. Wracając więc do 1 Koryntian 15, co powiedział Paweł, kiedy powiedział: Przekazuję wam ewangelię, która została mi dana, że Chrystus umarł według Pisma, że został pogrzebany i że zmartwychwstał trzeciego dnia według Pisma.

Kiedy czytasz wczesnochrześcijańskie kazania w Dziejach Apostolskich, przeczytaj Dzieje Apostolskie 2 i kazanie Piotra w dniu Pięćdziesiątnicy. Przeczytaj niektóre z innych kazań lub przemówień Apostołów, a zmartwychwstanie odgrywa integralną rolę w ewangelii jako część tej dobrej nowiny. Więc jaka jest dobra nowina? Tak, to, że Jezus w punkcie kulminacyjnym historii Izraela i punkcie kulminacyjnym historii Starego Testamentu, Jezus jest teraz ofiarą za grzechy ludu, ale dobrą nowiną jest również to, że Jezus Chrystus został wskrzeszony z martwych, że Bóg wskrzesił go z martwych.

Więc nawet na początku, zanim przyjrzymy się tematowi zmartwychwstania, myślę, że ważne jest, aby przypomnieć sobie, że zmartwychwstanie jest równie ważną częścią ewangelii, jak śmierć Chrystusa i że obie należą do siebie. Nie można mieć jednego bez drugiego, a kościół musi podkreślać zarówno swoje głoszenie i nauczanie, jak i głoszenie ewangelii. Teraz, starotestamentowe tło zmartwychwstania prawdopodobnie sięga aż do Księgi Rodzaju, rozdział 1 do 3, gdzie pośrodku ogrodu znajduje się drzewo życia, które faktycznie znajdujemy na końcu Biblii w Księdze Objawienia, rozdział 22, ale już Ogród Eden był miejscem, w którym Adam i Ewa mieli cieszyć się życiem, które Bóg im zapewnił, symbolizowanym przez drzewo życia.

Ale jak czytasz Genesis po rozdziale 3 zgodnie z instrukcjami Boga i jego ostrzeżeniami, z powodu grzeszności wszyscy umierają. Więc zaczynasz czytać te genealogie i to, co wszyscy mają wspólnego w genealogiach, z wyjątkiem jednego lub dwóch, ale z jednym lub dwoma wyjątkami, to to, że wszyscy umierają. Więc pytanie brzmi, jak Bóg zamierza poradzić sobie ze śmiercią, złem i śmiercią, która teraz weszła w jego stworzenie?

Widzimy antycypacje zmartwychwstania w prorockich tekstach Starego Testamentu, takich jak Izajasz rozdział 25. Izajasz rozdział 25 i na przykład werset 8. Izajasz 25 i werset 8 mówią o tym. Cofnę się i przeczytam wersety 7 i 8, które zaczynają się w środku zdania.

Na tej górze zniszczy całun, który okrywa wszystkich ludzi, owce, które okrywają wszystkie narody. Pochłonie śmierć na zawsze. Suwerenny Pan otrze łzy z każdej twarzy.

On usunie hańbę swojego ludu. Więc nie znajdziesz języka zmartwychwstania ani dawania życia, ale znajdziesz język pokonania śmierci lub pochłonięcia śmierci. W następnym rozdziale, rozdziale 26 Izajasza wersety od 18 do 21.

Byliśmy z dzieckiem. Wiliśmy się w porodach, ale zrodziliśmy wiatr. Nie przynieśliśmy zbawienia na ziemię, a ludzie świata nie żyli. Ale twoi umarli będą żyć, Panie.

Ich ciała powstaną. Niech ci, którzy mieszkają w prochu, obudzą się i wykrzykną z radości. Należność twoja jest jak rosa poranna.

Ziemia urodzi swoich zmarłych. Izajasz rozdział 65 i werset 20 w kontekście nowego stworzenia. Izajasz po raz kolejny nie używa słowa życie wieczne ani zmartwychwstanie, ale wyraźnie przewiduje czas w nowym stworzeniu, w którym przedwczesna śmierć i śmierć, której doświadczamy, a także kłopoty i problemy, których doświadczamy teraz, nie będą już istnieć.

W rozdziale 37 Księgi Ezechiela czytaliśmy o tym wielokrotnie w kontekście nowego przymierza, ale na początku rozdziału 37 autor ma wizję doliny suchych kości. Kości łączą się, a potem pojawia się na nich ciało, a potem Bóg tchnie w nie życie — niemal powtórzenie Księgi Rodzaju.

Bóg tchnął życie w istoty ludzkie. Tak więc Bóg tchnął życie w te suche kości, które również przybrały ciało. Teraz, to niekoniecznie odnosi się do indywidualnego zmartwychwstania.

To w kontekście przyszłego przywrócenia Izraela, które jest postrzegane w kategoriach podniesienia i dania życia. Ale zobaczymy, że kilku autorów Nowego Testamentu podchwyci ten tekst w odniesieniu do zmartwychwstania ludu Bożego. Prawdopodobnie przynajmniej w umysłach większości uczonych Starego Testamentu, jedno z najwyraźniejszych odniesień do zmartwychwstania znajduje się w rozdziale 12 Księgi Daniela, wersetach 2 i 3. Zacznę od wersetu 1. W tym czasie powstanie Michał, wielki książę, który chroni twój lud.

Nastanie czas udręki, jakiej nie było od początku narodów aż do tego czasu, ale w tym czasie twój lud, każdy, którego imię jest zapisane w księdze, zostanie wybawiony. Tłumy będą spać w prochu ziemi. Tłumy, które śpią w prochu ziemi, obudzą się.

Niektórzy ku życiu wiecznemu, inni ku hańbie i wiecznej pogardzie. Mądrzy będą świecić jak blask niebios, a ci, którzy prowadzą wielu w sprawiedliwości, jak gwiazdy

na wieki wieków. Tak więc rozdział 12 Księgi Daniela i werset 2 wydają się być jasnym odniesieniem do zmartwychwstania do życia wiecznego, podczas gdy inni zostaną wskrzeszeni na sąd.

Tak więc już w Starym Testamencie widzimy przynajmniej koncepcję odwrócenia skutków Upadłego Genesis. Powrót do nowego stworzenia. Czas, w którym śmierć zostaje pochłonięta.

Czas, kiedy lud Boży powstanie. Kiedy Izrael zostanie przywrócony w wydarzeniu podobnym do zmartwychwstania i kiedy lud Boży zostanie wskrzeszony do życia wiecznego. Teraz myślę, że to stanowi tło naszego rozumienia zmartwychwstania w pozostałej części Nowego Testamentu, więc to, co chcę zrobić, to raz jeszcze zacząć krótko, po prostu zrobić kilka krótkich komentarzy do Ewangelii, a następnie przejść do spojrzenia na znaczenie zmartwychwstania w pozostałej części Nowego Testamentu, patrząc na niektóre tak, jak zrobiliśmy to ze śmiercią Chrystusa, patrząc na niektóre dominujące tematy.

Więc po pierwsze, zmartwychwstanie Jezusa jest wspomniane w Ewangeliach. Jak widzieliśmy w przypadku śmierci Chrystusa, wszystkie Ewangelie kończą się odniesieniami do zmartwychwstania Jezusa. Opis zmartwychwstania Chrystusa po jego śmierci.

Gdzie Jezus Chrystus jest wskrzeszony w cielesnej postaci, a jego ludzie Go rozpoznają. On naprawdę przychodzi i ukazuje się swojemu ludowi. Moglibyśmy dużo mówić o Ewangeliach w kontekście, wiesz, opowieści o tym, że Jezus mógł się ukazywać i znikać lub pojawiać się w miejscu, gdzie drzwi są zamknięte.

Tak więc Jezus wydaje się mieć ciało fizyczne, jednak jest to ciało, które jest bardzo różne od ciała, które jest częścią obecnego wieku i ma wszystkie ograniczenia naszego obecnego istnienia. Ale to 1 Koryntian 15 podkreśla znaczenie zmartwychwstania Jezusa, które znajdujemy opisane i przedstawione w Ewangeliach. Na początku 1 Koryntian 15 zmartwychwstanie Jezusa jest opisane jako będące w samym sercu naszej wiary chrześcijańskiej.

Zmartwychwstanie Jezusa jest częścią Ewangelii, która została przekazana Pawłowi, a którą on teraz przekazuje swojemu ludowi. Ale później zobaczymy, co staje się ważne w 1 Koryntian 15 w odniesieniu do Ewangelii, jest mi przykro z powodu zmartwychwstania Chrystusa, które nie tylko leży w sercu wiary chrześcijańskiej, ale jak mówi Paweł, bez niego wiara chrześcijańska wydaje się rozpadać. Jednak zmartwychwstanie Chrystusa jest konieczne z co najmniej dwóch powodów w pozostałej części rozdziału 15.

Numer jeden, i zobaczymy to dokładniej później. Numer jeden, zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jest gwarancją naszego zmartwychwstania w przyszłości. Ale po

drugie, zmartwychwstanie Jezusa i nasze zmartwychwstanie są absolutnie konieczne, jeśli Bóg ma ostatecznie zwyciężyć i pokonać śmierć. Argument Pawła wydaje się być taki, że jeśli nie zostaniemy wskrzeszeni fizycznie i cielesnie, to Bóg ostatecznie nie pokonał śmierci.

Śmierć nadal ma ostatnie słowo. Tak więc, co jest znaczące w zmartwychwstaniu, to to, że zmartwychwstanie nie jest tylko życiem pozagrobowym lub istnieniem po śmierci, ale zmartwychwstanie obejmuje i pociąga za sobą fizyczne podniesienie fizycznej cielesnej egzystencji po śmierci naszych fizycznych ciał teraz. 1 Koryntian 15 całkowicie jasno to wyjaśnia, że Jezus Chrystus ponownie nie tylko życie po śmierci lub nie tylko istnienie wieczne, ale cielesno-fizyczne ukazane w śmierci samego Jezusa, ale ukazane w naszym zmartwychwstaniu samego Jezusa, przepraszam, ale również ukazane w naszym przyszłym zmartwychwstaniu, co jest wszystkim, co jest konieczne, aby śmierć została ostatecznie pokonana.

Zatem zmartwychwstanie Jezusa odgrywa kluczową rolę w Ewangeliach jako rodzaj koniecznego wniosku do śmierci Jezusa, a następnie 1 List do Koryntian 15 rozwija to dalej. Jeśli Jezus nie został wskrzeszony, serce wiary chrześcijańskiej rozpada się, ponieważ śmierć nadal ma ostatnie słowo. Śmierć nadal ma ostatnie słowo.

Tak więc, skoro już to powiedziałem, chciałbym poświęcić kilka minut na przyjrzenie się znaczeniu śmierci Jezusa lub zmartwychwstania Jezusa. Co dokonało zmartwychwstanie Jezusa? Jest jeszcze kilka rzeczy, o których moglibyśmy powiedzieć, ale chcę podkreślić tylko kilka cech. Przede wszystkim śmierć Jezusa była ustanowieniem Jezusa jako Mesjasza, albo przepraszam, zmartwychwstanie Jezusa było ustanowieniem Jezusa jako Mesjasza jako zwycięskiego, panującego Syna Dawida.

Rzymian rozdział 1 i werse 3 na samym początku listów Pawła. Mówiłem o śmierci Chrystusa tak dużo, że ciągle mam trudności z przejściem do zmartwychwstania, ale zmartwychwstanie Jezusa było ustanowieniem Jezusa jako Mesjasza. Rozdział 1 w wersecie 3 listów Pawła do Rzymian.

Cofnę się i przeczytam werse 2. W ewangelii Paweł mówi w wersecie 1, że jest sługą ewangelii. Werse 2, ewangelia, którą Bóg obiecał wcześniej przez swoich proroków w Piśmie Świętym odnośnie jego syna, który w swoim ziemskim życiu był potomkiem Dawida i który przez ducha świętości został ustanowiony Synem Bożym w mocy przez swoje zmartwychwstanie z martwych Jezusa Chrystusa, naszego Pana. Tak więc zmartwychwstanie jest instalacją lub wejściem Jezusa do jego mesjańskiego panowania i jego mesjańskich rządów, jak w Synu Dawida.

Podobny temat znajdujemy w rozdziale 1 Listu do Efezjan. Rozdział 1 Listu do Efezjan zaczyna się od werse 19 i odniesień do Boga i nieporównywalnie wielkiej mocy Jego Boga dla nas, którzy wierzymy. Ta moc jest tą samą mocą, którą On posiada, tą

samą mocą, co potężna siła, którą Bóg wykazał, gdy wskrzesił Chrystusa z martwych i posadził go po prawicy w niebiańskich królestwach.

Prawa ręka odnosi się do Psalmu 110, jak już widzieliśmy Dawidowy, królewski psalm. Daleko ponad wszelką władzę i autorytetem, mocą i panowaniem i każdym imieniem, które jest wzywane nie tylko w obecnym wieku, ale w wieku przyszłym, a Bóg umieścił wszystko pod jego stopami i ustanowił go głową nad wszystkim dla kościoła. Tak więc w Efezjan 1 zmartwychwstanie Jezusa jest postrzegane jako instalacja w pewnym sensie lub mianowanie Jezusa Chrystusa lub jego wejście do jego mesjańskiego panowania, gdzie teraz króluje po prawicy Ojca dzięki temu, że Bóg wskrzesił go z martwych i posadził wysoko w niebiańskich królestwach.

Po drugie, zmartwychwstanie Jezusa jest postrzegane jako zwycięstwo nad śmiercią i triumf nad złem. Objawienie, rozdział 1. Nie mogę pominąć tej księgi. Ponownie, jest to księga, którą często kojarzymy z rzeczami o Czasach Ostatecznych, ale, jak powiedziałem, ma również bardzo bogatą chrystologię.

Już na początku księgi znajdujemy w wizji inauguracyjnej Jana, w wizji inauguracyjnej Jana o Jezusie Chrystusie, zaczynając od werseku 9, znajdujemy to interesujące odniesienie, gdy Jan widzi Chrystusa, a on upada jak martwy w wersecie 17, a następnie Jezus przychodzi do niego i mówi: nie bój się, jestem pierwszy i ostatni, jestem żyjący, byłem martwy, a teraz spójrz, żyję na wieki wieków i trzymam klucze śmierci i Hadesu. Tak więc śmierć Jezusa na krzyżu jest triumfem. Jego zmartwychwstanie jest triumfem nad śmiercią i złem, więc Jan nie musi się bać. Tak naprawdę widzimy to jednak nawet wcześniej, w wersecie 5 rozdziału 1 w tym pozdrowieniu, które czytaliśmy przy wielu okazjach.

Jezus Chrystus jest opisany jako wierny świadek łaski i pokoju dla was od Jezusa Chrystusa, który jest wiernym świadkiem, pierworodnym z umarłych i władcą królów ziemi. Jest to znaczące dla Księgi Objawienia, szczególnie dla grupy chrześcijan; przynajmniej jeden z nich umarł za swoje świadectwo, a inni wkrótce pójdą w jego ślady. Jezus Chrystus jest przedstawiony jako ten, który pokonał śmierć i pokonał zło i moce zła poprzez swoje zmartwychwstanie.

Widzieliśmy również ten temat w rozdziale 1 Listu do Efezjan, tekście, który przed chwilą przeczytałem. Zmartwychwstanie Jezusa, które instaluje go lub jest wejściem do jego mesjańskich rządów, również stawia go w autorytecie nad i w sytuacji panowania nad władcami i władzami niebios. Widzimy coś podobnego w dobrze znanym tekście o zmartwychwstaniu z Pierwszego Listu do Koryntian 15.

Najpierw 24, potem nadejdzie koniec, gdy On, Syn, przekaze królestwo Bogu Ojcu po tym, jak zniszczy wszelką władzę, autorytet i moc, bo musi panować, dopóki nie położy wszystkich swoich wrogów pod swoje stopy, ostatnim wrogiem, który zostanie zniszczony, jest śmierć. Ponownie, to nadchodzi pod koniec Chrystusa jako

pierwociny, a potem, gdy przyjdzie, ci, którzy należą do Niego. Zmartwychwstanie Chrystusa w tych tekstach i być może innych jest ostatecznym zwycięstwem nad śmiercią i triumfem nad złem.

Zmartwychwstanie Chrystusa służy również jako usprawiedliwienie Jezusa jako Mesjasza. To znaczy, zmartwychwstanie Jezusa jest jego usprawiedliwieniem. Pokazuje, że Jezus jest tym, za kogo się podaje.

Usprawiedliwia go w jego cierpieniu. Tak więc Jezus cierpi, Jezus cierpi i umiera, ale potem jego zmartwychwstanie go usprawiedliwia i pokazuje, że jest on rzeczywiście Mesjaszem Boga. W przeciwieństwie do tego, jak świat traktował go wbrew pozorom, zmartwychwstanie jest demonstracją, że Jezus jest Mesjaszem.

To usprawiedliwienie Mesjasza Bożego. W rozdziale 2 Dziejów Apostolskich widzimy, że jest to w pewnym sensie sedno kazania Piotra w dniu Pięćdziesiątnicy, że pomimo faktu, że świat skazał go na śmierć, a jego słuchacze i przeciwnicy skazali go na śmierć, Bóg usprawiedliwił Chrystusa, wskrzeszając go z martwych. Tak więc w rozdziale 2 i wersecie 24 cofnę się i przeczytam 23: ten człowiek, Jezus Chrystus, został wam wydany przez Boży plan i przewidzenie.

A tak przy okazji, to jest kolejny temat, którego nie będziemy omawiać, ale śmierć Jezusa Chrystusa, krzyż i jego zmartwychwstanie to odniesienia do jego śmierci jako części planu Boga. Jest ona zaaranżowana przez i pod suwerennym planem i kierownictwem Boga. Ale ten człowiek, który został wydany tobie przez celowy plan i przewidzenie Boga, a ty, z pomocą niegodziwych ludzi, zabiłeś go, przybijając go do krzyża.

Wiersz 24: ale Bóg wskrzesił go z martwych, uwalniając go z męki śmierci, ponieważ niemożliwym było, aby śmierć mogła go trzymać. Widzicie więc temat, że jest również zwycięstwo nad śmiercią i triumf nad śmiercią, ale Bóg wskrzesił go z martwych, tego, którego uśmiercili. Werset 32 również, Bóg wskrzesił tego Jezusa do życia, a my jesteśmy tego świadkami.

Wywyższony na prawicę Boga, otrzymał od Ojca obiecane Ducha Świętego, który wylał go na to, co teraz tutaj widzisz. Następnie werset 36 Niech więc cały Izrael będzie pewien tego, że Bóg uczynił tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście, zarówno Panem, jak i Mesjaszem przez Jego zmartwychwstanie, a więc werset 36 stoi w pewnym sensie w punkcie kulminacyjnym tego, że przez zmartwychwstanie Chrystusa Bóg uczynił teraz tego Mesjasza, tego Jezusa, którego wy, władze żydowskie i inni, uśmierciliście, teraz Jezus Bóg usprawiedliwił Go, wskrzeszając Go do życia. Tak więc usprawiedliwienie Jezusa jako Mesjasza jest ważnym tematem Starego Testamentu Nowego Testamentu.

Czwarty, a więc przede wszystkim instalacja Jezusa jako Mesjasza. To jest wejście Jezusa do jego mesjańskich rządów poprzez jego zmartwychwstanie. Jego zmartwychwstanie po drugie było zwycięstwem nad śmiercią i triumfem nad złem. Po trzecie było usprawiedliwieniem Jezusa jako Mesjasza.

Po czwarte, zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa inauguruje nową erę lub nowe stworzenie. Rzymian rozdział 6, widzieliśmy w Rzymian rozdział 6, że na mocy bycia wskrzeszonym z Chrystusem, na mocy bycia wskrzeszonym z Chrystusem, przez bycie złączonym z Chrystusem w jedno z Chrystusem przez wiarę, dzielimy również nie tylko jego śmierć, ale i jego zmartwychwstanie. Tak więc, jak powiedzieliśmy, śmierć Jezusa Chrystusa kończy starą erę, kończy panowanie grzechu i śmierci, ale śmierć Jezusa inauguruje nowe stworzenie.

Tak więc Paweł może powiedzieć, szczególnie w rozdziale 6 i wersecie 4: Zostaliśmy więc pogrzebani wraz z nim przez chrzest w śmierć, abyśmy tak jak Chrystus został wskrzeszony z martwych przez chwałę Ojca, tak i my mogli żyć w nowym życiu, albo abyśmy mogli żyć nowym życiem. To znaczy, śmierć Jezusa Chrystusa zapoczątkowuje nowe stworzenie, a następnie uczestniczymy w tym nowym stworzeniu z racji bycia zjednoczonym z Chrystusem, abyśmy mogli chodzić w nowym życiu, nowej jakości życia. Kolosan, przepraszam, 2 Koryntian rozdział 5, tekst, który już omawialiśmy, w rozdziale 5 i wersecie 17, Paweł mówi: Jeśli więc ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem.

Stare odeszło. Oto nowe jest tutaj. Co, jak sądzę, jest aluzją do rozdziału 65 Księgi Izajasza i nowego stworzenia w wersecie 16 i 17 oraz następnych, które Izajasz przewiduje. Teraz Paweł sugeruje, że jeśli jesteś w Chrystusie, jest nowe stworzenie.

Należysz do nowego stworzenia i uczestniczysz w nim. Dlaczego tak jest? Dlaczego przynależność do Chrystusa przyczynia się do nowego stworzenia? Myślę, że jeśli cofniesz się do wersecie 15 z 2 Koryntian 5, Paweł mówi: A On umarł za wszystkich, aby ci, którzy żyją, już nie żyli dla siebie, ale dla Tego, który za nich umarł i został wskrzeszony. Więc zauważ raz jeszcze odniesienie do zmartwychwstania.

Zmartwychwstanie Jezusa jest inauguracją nowego stworzenia, ponieważ zmartwychwstanie Jezusa jest uczestnictwem w życiu nowego stworzenia. A teraz uczestniczymy w tym życiu również dzięki połączeniu z Nim. Ale wyraźnie myślę, że z Rzymian 6 i 2 Koryntian 5, w świetle tekstów takich jak Izajasz 65, zmartwychwstanie Jezusa inauguruje nową erę zbawienia, nowe stworzenie, w którym również uczestniczymy dzięki połączeniu z Chrystusem.

Teraz w następnej sekcji zakończymy naszą dyskusję na temat zmartwychwstania, a następnie przejdziemy do innego tematu, a mianowicie rozważymy Ducha Świętego. I zaczynając od Starego Testamentu i przyglądając się rozwojowi teologicznego, biblijno-teologicznego tematu Ducha Świętego w Nowym Testamencie.

To jest dr Dave Matthewson i jego cykl wykładów na temat teologii Nowego Testamentu. To jest sesja 23, Jezus, śmierć/zmartwychwstanie.